

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਨੰਬਰ

ਪ੍ਰਤੀਕ

Jeff Pippenger

2023-12-11

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਤੀਜੀ ਅਧਿਆਇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਯਾਹ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਹ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੱਲੋਂ, ਉਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚਾਰ ਯੋਗ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਜੋਂ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੇਦ ਦੇ, ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਜਿੱਥੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ “ਸਾਰੀਆਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਝ” ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਵਾਲਾ ਹੋਣ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਵਿਦਿਆ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਅਤੇ ਨਿਪੁਣਤਾ ਬਖਸ਼ੀ; ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸਭ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ 1:17.

ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ‘ਚਾਰ’ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ‘ਚਾਰ’ ਇੱਕ ਐਸਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪਕਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਦੇ ਚਾਰ ਯੋਗ ਪੁਰਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਇਤ ਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਭੇਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ “ਤਿੰਨ-ਅਤੇ-ਇੱਕ ਦੇ ਸੰਯੋਗ” ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

“ਤਿੰਨ-ਅਤੇ-ਇੱਕ ਸੰਯੋਗ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਬਚਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਾਰੰਬਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕਈ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਉੱਤੇ ਆਰੰਭ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ‘ਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਚਲਹਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਾਂ ਦਾ ਚੌਥਾ ਦੂਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਅਤੇ-ਇੱਕ ਸੰਯੋਗ ਹੈ।

ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਅੰਕ ਇੱਕ ਨਾਲ, ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਅੰਕ ਤਿੰਨ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, “ਤਿੰਨ-ਅਤੇ-ਇੱਕ ਦਾ ਸੰਯੋਗ” ਨੂੰ “ਇੱਕ-ਅਤੇ-ਤਿੰਨ ਦਾ ਸੰਯੋਗ” ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ “ਤਿੰਨ-ਇੱਕ ਦਾ ਸੰਯੋਗ” ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ—ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਿੰਨ—ਇੱਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਦੀ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਚੌਥੇ ਨੂੰ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਮਨੁੱਖ, ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ, ਬੰਨੇ ਹੋਏ ਦਹਕਦੀ ਅੱਗ ਦੀ ਭੱਠੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਤਦ ਰਾਜਾ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਮਨੁੱਖ ਬੰਨੇ ਹੋਏ ਅੱਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟੇ ਸਨ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਰਾਜਾ, ਸੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਚਾਰ ਮਨੁੱਖ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਅੱਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤੁਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਾਨੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ; ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਦਾ ਰੂਪ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 3:23–25.

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਵਥਾ ਦਿਵਿਆ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਹੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੱਥ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਸੁਵਰਨ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ-ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਪਰ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਦਰਸ਼ੀ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਥੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਗ ਦੀ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ-ਅਤੇ-ਇੱਕ ਦੇ

ਸੰਯੋਗ ਦੇ ਭਵਿੱਖਦਰਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਗਿਦਐਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਗਿਦਐਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਸੌ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦਲ ਸਨ। ਮਸੀਹ ਅਕਸਰ ਤਿੰਨ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਯਿਸੂ ਪਤਰਸ, ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਅਲੱਗ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁਖ ਸੂਰਜ ਵਾਂਗ ਚਮਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਸਤੂ ਚਾਨਣ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਗਏ। ਮੱਤੀ 17:1, 2.

ਇੱਕ-ਅਤੇ-ਤਿੰਨ, ਜਾਂ ਤਿੰਨ-ਅਤੇ-ਇੱਕ; ਇਹ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਤੱਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਹਨ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ 1798 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ, ਉਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਾਲ ਕਿ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਤਦ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਤੀਬਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦ ਤੱਕ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਬਲਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦੀ ਭੱਠੀ ਨਾਲ, ਉਹ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਪੁਰਸ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਵੀ ਜੁੜ ਗਿਆ ਸੀ, ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੋਨੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਵੇਲੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦੇ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਰੋਂ ਕੌਮਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਝੰਡਾ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਟੀ ਮਾਰ ਕੇ ਬੁਲਾਏਗਾ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੁਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਉਣਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 5:26.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸਤਾ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਤਿ-ਆਵਸ਼ਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਮੁੜ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਤੋਂ ਕੁਰਸ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸਤਾ ਦੇ ਅਸਲ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਇਤਿਹਾਸ-ਵਿਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਉਸ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਦੇਸ਼ ਆਰਾਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਭਤਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ ਤੇਈ ਵਿੱਚ ਸੱਤਰ ਸਾਲ 1798 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਦੇ ਸਿੰਗ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਸਿੰਗ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਅੰਧਕਾਰ ਯੁੱਗ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ।

"ਅੱਜ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਗੁੰਮਰਾਹ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਮਨੁੱਖ-ਜਾਤੀ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਦਿਵਿਆ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਨਤਾ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ। ਅਨੇਕਾਂ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਹੇਠ ਦੁੱਖ ਸਹਿੰਦੇ ਰਹੇ। ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਠੋਰ ਦੰਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮ ਵਜੋਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਮਹਾਨ ਨੈਤਿਕ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦਾ ਬਾਗ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਸੰਭਾਲਿਆ ਪਿਆ ਰਿਹਾ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਭੁਲੇਖੇ ਅਤੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਸੱਚੇ ਧਰਮ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਇਸ ਲੰਬੇ, ਨਿਰਦਈ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਤਨੀ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਬੰਧਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿੰਨੇ ਕਿ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਵਾਸਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬੰਧਕ ਰੱਖੇ ਗਏ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਨ।" Prophets and Kings, 714.

ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਹਨੇਰੇ ਯੁੱਗ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਦੋਂ "ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ", ਜਾਂ "ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ", ਜਾਂ "ਸਮਾਂ, ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਸਮਾਂ" ਦੀ ਰੂਪਕਾਤਮਕ ਉਪਮਾ, ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਨੇਰੇ ਯੁੱਗ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਕਰਣ ਤੋਂ ਨਿਆਂ ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਅਰਸਾ ਹਰ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਸੱਚਾਈ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਤੱਤ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ, ਪਰ ਉਸ ਅਰਸੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ

ਸੰਬੰਧਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ, ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅਰਸਾ ਮਲਾਕੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਤ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਮਲਾਕੀ ਵੱਲੋਂ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ੁੱਧੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਸੀ। ਓਹੀ ਅਰਸਾ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਰਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਅਰਸਾ ਵੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਡੇਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਓਹੀ ਅਰਸਾ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਛਾਪ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਰਸਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲਾ "ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਦਿਨ" ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ "ਸਬਤ ਦਾ ਦਿਨ" ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ ਛਿਤਰਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਹੀ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੇ ਅੰਗ ਹਨ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਰਸ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਨਾ ਕੇਵਲ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ, ਪਰ ਉਹ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਇੱਕ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਵੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਤਿੰਨ-ਅਤੇ-ਇੱਕ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਚਾਰ-ਗੁਣਾ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਭਾਗ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਦੂਤ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। "ਦਾਨੀਏਲ" ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਨਿਆਂਯੀਸ਼", ਜਾਂ "ਨਿਆਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ", ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾਓਦਿਕਿਆ ਦਾ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਓਦਿਕਿਆ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਨਿਆਂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕ" ਜਾਂ "ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋਕ"। ਲਾਓਦਿਕਿਆ ਦਾ ਨਿਆਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਗਣਤੰਤਰਕ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਦੇਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਅਤੇ ਪੰਜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ 1798 ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ਸੱਸਰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਮੇਮਨੇ-ਸਰੂਪ ਇਕ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਸ਼ਾਸਕ ਬਣ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਨਾਸ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੇਲਦਾ ਹੋਇਆ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।

"ਬਾਬਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਲਈ, ਦਿਵਿਆ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਦਾ ਇਹ ਦੰਡ-ਵਾਕ ਆਇਆ ਸੀ: 'ਹੇ ਰਾਜਾ... ਤੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਰਾਜ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ।' ਦਾਨੀਏਲ 4:31" Prophets and Kings, 533.

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ 1798 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵੀ ਹਨ।

ਸ਼ਾਇਦ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਲੇਖਿਤ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਾਸਤੇ ਪਾਰੰਗਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਗਲੀਆਂ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ "ਖਾਧਾ" ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

Early Writings ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਉੱਧਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇੱਕ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅਵੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਗਲੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅਵੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਯਿਸੂ

ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਅਗਲਾ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜੋ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ—ਦੋਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਦੇ ਇਹ ਦੋ ਗਵਾਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਜੇ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਅਧਿਆਇ ਦੋ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਏ। ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਲੀਬ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੋਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ ਇਲਿਆਹ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ ਦੋ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਉਹ ਅਧਿਆਇ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਹਨ, ਜੋ ਸਦਾ ਹੀ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਰਖ-ਸੰਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਪ, ਜਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਕੋਈ ਦੂਤ ਹੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਵੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਾਪਿਤ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਤਿਵੇਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਵੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਾਪਿਤ ਹੋਵੇ। ਗਲਾਤੀਆਂ 1:8, 9.

ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ ਉਸ ਵਚਨ ਦੇ ਦੂਤ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਅਵਾਜ਼ ਦੀ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਖਿੰਡਾਉਣ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਖਿੰਡਾਇਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ। ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਖੜੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਤੀਜਾ ਅਧਿਆਇ ਵੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਸੰਕਟ ਹੈ।

ਸ਼ਦ੍ਰਕ, ਮੀਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨੇਗੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੇਵੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ ਜੋ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ "ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤ" ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਸ ਰਸਮੀ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਨਬੁਕਦਨੇਜ਼ਰ ਵਾਦਯ-ਵਿੰਦ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੂਰ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਗੀਤ ਗਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਝੁਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਨਾਲ ਨੰਗਾ ਹੋ ਕੇ ਨੱਚਦਾ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪੁਸਤਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਵਜੋਂ ਮਸੀਹ ਹੁਣ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੁਹਰ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸੱਚ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਲੇਖ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ 14 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨੰਤ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਪੁਕਾਰ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਤੱਕ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ 14 ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਰੇਖਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਨੰਤ ਸੁਸਮਾਚਾਰ

ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦੁਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰੇਖਾ ਰਾਹੀਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਤੱਕ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਭੁੱਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸੁਨੇਹੇ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅਵਾਂ ਵਾਲੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਭੋਜਨ-ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਟਮਸ ਪਰਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਨਾਮ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਵੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਫਿਰ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਤੱਕ ਵੀ ਵੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇੱਕ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

“ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸੰਦੇਸ਼ 1843 ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਤੀਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਣਾ-ਕਾਲ ਹੇਠ ਹਾਂ; ਪਰ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵੀ ਇੰਨਾ ਹੀ ਅਤਿ-ਆਵਸ਼ਯਕ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ। ਕਲਮ ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਗੁੰਜਾਉਣਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੀਜਾ ਹੋ ਗੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਸੀਂ ਜਗਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਣੇ ਹਨ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ।” Selected Messages, book 2, 104, 105.

ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਅਧਿਆਇ ਦੋ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ, ਜਾਂ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਅੰਤਰ ਸੀ; ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਚਕਿਤ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਨਬੀ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਉਸ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਐਸੀ ਸੁਸੰਗਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਤਥਾਪਿ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਅਧਿਆਇ ਦੋ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਹੰਕਾਰ-ਭਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾ-ਭਾਵ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਉਸ ਅਦਭੁੱਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਗੁਪਤ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਦਿਵਿਆ ਅਰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੇ ਤੀਜੀ—ਲਿਟਮਸ ਕਸੌਟੀ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਪਾਈ। ਸ਼ਦਰਕ, ਮੀਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ ਨੇ ਇਹ ਲਿਟਮਸ ਕਸੌਟੀ ਪਾਰ ਕਰ ਲਈ। ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਨੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਜਨਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੁਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਸਮਝੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨੇ ਸਧਾਰਣ ਇਹ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇ ਦਿੱਸਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੰਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਸੀਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਭਵਤ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗਹਿਰੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਅਹੰਕਾਰ ਭਰੀ ਯਸ਼ਲਾਲਸਾ ਅਤੇ ਜ਼ੁਲਮ, ਜੋ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਵੇਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਸਾਡੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਤਿਹਾਸ ਆਪਣੀ ਦੁਹਰਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਪਰੀਖਿਆ ਸੱਬਤ ਦੇ ਪਾਲਣ ਦੇ ਮੱਦੇ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਵਰਗੀ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਦੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਨੂੰ—ਉਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ—ਨਗਣ ਵਸਤੂ, ਅਰਥਹੀਣ ਚੀਜ਼, ਤਿਰਸਕਾਰਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਵੇਖਦਾ ਹੈ; ਜਦਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲੀ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਦੂਰ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੱਡੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਪੁਕਾਰਣਗੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ

ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਾਲਮ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਕੁਕਰਮ ਦਾ ਭੇਦ ਹੈ, ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਕਾਰਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਘੜਤ, ਜੋ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।" The Youth's Instructor, July 12, 1904.